

1883-08-23

AFSENDER

Sophie Reinhard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Omtalte personer:

Anna Ancher

Michael Ancher

Peder Severin Krøyer

Eilif Peterssen

Hedvig Kristine Antoinette Reinhard

J.F. Schouw

Omtalte steder:

Skagen

Lyngby Bellevue

Helsingør

Helsingborg

Frederikhavns Havn

Arkivplacering:

Mappe 46 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Relevant

Lige forskuen!

Når, som Du bruger Dine Prædiker, set
at ~~ikke~~ med mig her, som tror jeg ikke jeg
vil sætte Dig i Indtænkning med mig, som ikke er i Land
med, Du er en dygtig mand. - Jo vist kan jeg huske, hvad
mægtigt det kan jeg sætte, jeg kan dog næsten ikke
al, men det der står som Herrens og Guds Orde er en
en lille Smule, og og ved at Dine og Løfter, ja jeg
men, jeg synes ikke, Tænknu i det er ganske klar,
det er en vist heller ikke sætte lige det jeg har set
tæll som en kjend, men hele Rækkefølgen af Ab-
gav og Løfter og det hele. — ~~Det er~~ Frøen
Der ikke, vi vidste, at Du Løbel Løst og Løst
for det vidste vi godt, vi kjender De forskuen Løst
Løst, det var med Vilde Løst galdt. Næst her
for Røst ikke endnu som at jeg vist Pro-

til at spise. De er var forrige med det gik de
flaite af os end i Løst Løst for at se os Løst
med, men det kan en ikke til sætte, for de vi
kan forbi Løst Løst, som kan end og vil
de endelig have os ind, og vi kan end og se det
ind, men jeg vil sætte noget sæt for jeg
var end sæt og Løst. Vi kan end Næsten end
i Løst, og end Løst Løst vi til
Løst for vi kan end Løst. Det var det Løst
end Løst og det kan end Løst end, de vi kan
Løst, at se den end Løst, Løst Løst, Løst
Løst, og Løst Løst, som vi end Løst Løst
af Løst Løst, og end Løst Løst Løst
Løst, Løst for Løst og os end for at Løst
Løst Løst med Løst Løst til Løst Løst
Løst Løst og Løst kan alle Løst. Det er
Løst Løst Løst Løst Løst, det var Løst
Løst Løst med Løst Løst Løst Løst, kan
og der var kan to Løst til at os end og det
gik end kan Løst. Et lille Løst for

Heller ikke vist til Dig, at jeg var en Ear i Kongen, Du kan tro, det var nok svært. Jeg var i London en Tid i Dreyer hos Grosserer Hansen i Nabolaget af Longby, og de uventede mig med paa denne Ear. Lørdag Morgens til 6 Lydte det fra Longby til Bellevue, hvor vi gik ned borte i, Holsten, en Kamper, som alle flygte at gaa Snælleve Peltreger og Peltreger, og den var lige til Turen. Men jeg var dog lige Dig, derfor Turen

Sauvegar var vrigge; jeg blev offte paa Takkot, saa jeg blev ikke saa meget syg endda. Til otte om Aftnen varde vi ind i Næstveds hause Flens, hvor vi saa spiste til Middag; ingen havde tidligere haft Lys

var iivertst til Niddag. Der var vist haaret en
hundrede Knekkere, og stemningen blev meget
aarsindet, en gammel blind Spillemand sagde
de de faaet end sags, som stød og gned paa sin
Vrold, medens vi spile, hvad der jo var enen her
vits end smukt. Den samme som havde sket
der saagen ved Klindstøtten havde ogsaa hentet
en til Kvinden, som Skollemann sagde. Der
Kunne alle Dage var med, men blev, naaet det
den Gang var meget stille, straks sang og naaet
te gaa fra Døren. Efter Middag var der smide,
til Klavet saa mange, et usædvanligt
sejle og Hjortene fra Skagen skulde ind
Femstuen var blevet saa lystige, saa de usigt
vilde ind og holdt et færdigt Kommer i Døren,
de de sejlede ind, saa der Kunne Hjortene Gaa
maatte opfordre den til at væk, i roligt, Næsten
for den vejede, saa den var nær ved at vælte.
Saa littede vi Anker og sejlede af Sted, medens

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 46 Nr. 198

Land stødte vi paa Grund, saa vi maatte bære
i Land af Løstene. Saa gik vi af og spinnede en
lille Skutage med enen lidt forklædt Fra,
som alle kender bort fra Løstene, og ind i
Byen, et Stykke af Vejen sadde vi i meget højt,
højt Land, som var uendelig tungt at gaa i.
Det Sker inde i Byen havde Topkryper Larsen
aarsaget Løstene, der han den den Petersen, han
Kunne vi i Skide og søge, Velkommenen til Skagen,
faaet det efter nyeste Tænkning, det gjorde
et saa underligt Indtryk, som den man var paa
Kontoret til, Skandebjerg eller saadan noget, det
denne Løstene var der, foruden at paa Skiden, iivert
ret nu hel del Kommenen, der saa der oppe: Ankeren
Erling Petersen, Krogh, Bjørk, Petersen og Skager og saa
Lars Skide, den anden der kom i Land, Næsten
den, de Skiden bærer o.s.v. Efter Løstene gik vi
hvor at af Løstene, paa Vejen var nogle af os
inde, jeg tror det var i Byens Stader, og saa dog

paabegyndte Kæder, udenfor i et Lyt-Hus
i Haven havde Lige og havde en lille Turd,
næst med Skovstude. Mændene var et
fruent Attergæst i Sydamidelfors, hvor paa
de afvædes Kæder var indhugget, og hvor der
er Fred til at skrive den Kæde, der for Kvindene
ville drøge ved at sæt paa at røde. Fagten
holde Tale og vi saag en Læg, som en færd
deroppe havde skrevet. Efter kjorte vi den vej
kjorte. Der adgik enen Rysen ad paa den
nordlige Side. Rysen er meget aparte, som den
ligger der i Tænder, Kæder spæde fra Kæderne.
Jorden er jo ikke saa blødt, saa de behøver
at blive Kæder saa var af ad Kæderne. Ved
et der sæbte Kæder, Kvindene og Jøderne osv.
anstog jeg, var der Kæder, saa de fleste, saa den
værdne af Land og Kæderne. Der den Oppe, hvor
paa jeg sad havde vi sædne indvæde Tale i
saa de havde strække ad i det tænge Land, og

der havde vi sædne en Kæder, Kæder, Kæder
sag med et det der adgik Læg, der var med,
sag ved at kjorte ad i Kæder og sædne saget, da
vi kjorte en anden Vej end de andre, spurgte vi
hvorfor, hørte han sige, Jo for det Sagt at det
er en Kæde Vej. Saaen hvorfor kjorte de andre de
den anden, Jo for det Sagt at de er ikke var et kjorte
her. Op og med i det bløde Land gik det, somme
Kæder var vi sædne var ved at sæt, indtil vi kom
til det Sagt, hvor vi var oppe og saa Kæderne, som
var blødt, og hvor var Kæder. Rysen, saa kjorte
te vi ad paa den yderste Side, Kæderne, som er en
Læg, ganske smal Strimmel; der sad Kæder
af Kæder, som fløj op, da vi kom. Det var saa
morsomt at se Strømmen der Kæderne fra, sag
ge Læg og Kæder. Det var Kæderne og blødt ik
ke saa lidt saa der var temmelig et Kæder
paa Kæderne. Efter kjorte vi saa Kæder og
rode ad paa Kæder igjen, hvor alle fra Kæderne

Grosserer Litsche afbrændte Lyvarkur, og de inde
paa Kysten raabte Harra til os. Om Natten
læs vi igjen stille ved Lædrikshavn, og den
næste Dag sejlede vi igjen i ganske godt
Vejr. Jeg kjøbte der ^{Thapen} et Portrait af Lars Truse,
som har et pægtigt Ansigt, det var i det hele
en dygtig Race at se paa.

Det er ellers et ordentligt Brev Du faar denne Gang;
men det varde ogsaa temmelig længe, inden det
kom, jeg har ikke haft Tid før. — Tak for Til-
bedet om "Serus Erobring" og den anden, jeg har
ikke læst den; men Lader har den. Nu farvel
for denne Gang og gjengæld Brevet med Godt
og skriv snart til Sophie Reinhard.

En rødme Du har jeg haft!